

[Miljøministeren]

bejdstitlen »Danmark på vej mod år 2018«, som forventes afsluttet omkring årsskiftet 1991. En vigtig vinkel er her, at der fremover skal sættes på både at styrke landet som helhed i den internationale konkurrence og samtidig sikre, at Danmark er et godt sted at være for den enkelte dansker. En ledetråd for dette perspektivarbejde er, at miljøhensynet skal integreres i alle dele af arbejdet.

For så vidt angår det tiltagende pres på de danske kyster og det åbne land har vi for det første allerede implementeret EF's VVM-direktiv, som stiller krav om en forudgående vurdering af de miljømæssige virkninger ved større anlægsarbejder. I øvrigt betyder den gældende regulering, at der ikke i de kystnære områder kan udlægges nye områder til sommerhusbebyggelse. Dertil kommer, at feriehoteller og lignende kun undtagelsesvis og kun som led i amternes regionplanlægning må placeres kystnært.

Som led i arbejdet med en kystbeskyttelsesstrategi undersøger vi bl.a. behovet for en revision af ferie- og fritidscirkulæret og mulighederne for at udvide cirkulærets anvendelsesområde. Dette arbejde, som forventes afsluttet i foråret 1991, skal bl.a. ses i lyset af forventningerne om en tiltagende efterspørgsel efter kystnære arealer som følge af gennemførelsen af det indre marked.

Spm. nr. S 1020

Til *miljøministeren* (11/7 90) af:

Leif Hermann (SF):

»Hvilke konsekvenser har ministeren draget af EF-Kommissionens rapport om miljøet og det indre marked for så vidt angår danske initiativer i Ministerrådet, herunder initiativer vedrørende miljøpolitiske aspekter af Fællesskabets politik i handelsforbindelserne med tredjelande?«

Begrundelse

Der henvises til Danmarks Naturfredningsforenings rapport »Det Indre Marked – en trussel mod miljøet«.

Svar (19/7 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Jeg er meget opmærksom på den problemstilling, som task force-rapporten beskriver vedrørende den internationale dimension, herunder risikoen for en øget miljøbelastning i tredjeverdenslande som følge af realiseringen af det indre marked.

I betragtning af, at EF som handelspartner vil komme til at spille en større rolle i verdenssamhandelen fremover, mener jeg, at der også følger en forpligtelse til at medvirke til at forebygge miljømæssige skader i tredjeverdenslande.

Jeg er derfor også enig med task force-gruppen i, at der bør ske en nærmere undersøgelse af forbindelserne mellem handel og miljø. Jeg vil derfor på det kommende EF-miljøministermøde i oktober 1990 spørge Kommissionen, hvorvidt man har igangsat en sådan analyse med henblik på fastlæggelse af en strategi på dette område.

Spm. nr. S 1021

Til *socialministeren* (11/7 90) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Finder ministeren det rimeligt, at efterlønsmodtagere, som påtager sig frivilligt og uden løn at være »værtinder« i en dagcentercafé, mister muligheden for fuldt ud at udnytte 200-timers-reglen, og gælder de samme vilkår for førtidspensionister?«

Begrundelse

Det fremgår af en artikel, »Ældre værtinder skal tælle timer«, i Ældre Sagen 1990, nr. 3, s. 4–5, at efterlønsmodtagere, der frivilligt og uden betaling har påtaget sig at fungere som værtinder i cafeen på dagcenteret Ålykke i Odder, skal trække det antal timer, som de bruger på denne måde, fra de 200 timer, som de ifølge lovgivningen har mulighed for at anvende til at tjene penge ud over efterlønnen. Det fremgår følgelig, at »for de folke- og førtidspensionister, der arbejder som værtinder, er jobbet blevet et rart og velkomment brud i hverdagen, for efterlønsmodtagerne er jobbet blevet et problem.«

Spørgeren havde den opfattelse, at regeringen, herunder arbejdsministeren og socialministeren, lagde meget vægt på, at mennesker gør en frivillig indsats for at hjælpe og opmuntre hinanden.